

[Industriministeren]

rådgivning er f.eks. ikke omfattet af direktivet. Men tjenesteydelser i forbindelse med et produkt er omfattet af direktivet. Der kan f.eks. være tale om montering af en reservedel på en bil. Her kan man spørge: Er der noget galt med produktet, eller er der noget galt med den måde, hvorpå det er monteret? Hvad er det, der gør, at det kan være farligt? Derfor er det med her.

Der er også tale om en afgørelse, som vi selv tager, og dér har vi altså truffet den beslutning, at det bør indgå i lovforslaget, og jeg tror bestemt også, at man her kan sige, at der ikke er nogen konkurrenceforvridende aspekter, som vi vil have nogen problemer med.

Hr. Tommy Dinesen spørger, hvorfor direktivet ikke omfatter eksport til tredjelande. Det er ud fra den tekniske eller måske holdningsmæssige forklaring – det er vel en kombination, men det er i hvert fald den tekniske forklaring – at der kan være tale om forskellige definitioner af, hvad produktsikkerhed er.

Det kan f.eks. være, at man på grund af klimatiske forhold stiller andre krav med hensyn til f.eks. dæktyper i Danmark, end man gør andre steder på jordkloden. Der kan også være tale om, at man stiller andre krav med hensyn til bremselægning i Danmark, end man gør andre steder på jordkloden. Det er måske dårlige eksempler – vi kan måske komme med bedre eksempler – men det er forklaringen på, at det skal med.

Der er selvfølgelig også den holdningsmæssige forklaring, at der er tale om forbrugerbeskyttelse inden for Den Europæiske Union. Det er jo den, det omfatter, og det er det, vi holder os til. Dermed er der fair konkurrencebetingelser for dansk industri og for danske erhvervsvirksomheder, eksportvirksomheder, ligesom der i øvrigt er det for andre virksomheder, der f.eks. vil eksportere til det amerikanske marked eller det australske marked, der kan have ganske andre produktsikkerhedsbestemmelser.

Jeg ser frem til, at vi får lejlighed til at besvare nogle spørgsmål i udvalgsarbejdet. Jeg føler, at der kan være behov herfor. Jeg tror nok, at vi kan slå noget koldt vand i blodet på de ordførere, der har haft store betænkeligheder ved forslaget, men jeg synes under alle omstændigheder, det er vigtigt at notere sig, at der er faktisk tale om et ganske godt lovforslag, der byg-

ger på et flot resultat af et stykke europæisk arbejde, der har til hensigt at beskytte forbrugerne i et fornuftigt omfang, der bestemt er et fremskridt for Europa. Det er også et fremskridt i Danmark, men det er så sandelig også et fremskridt i en række andre europæiske medlemsstater.

(Kort bemærkning).

Lone Dybkjær (RV):

Jeg synes, det er utrolig vigtigt i en debat som denne at fastholde netop det sidste, industriministeren sagde: at det er et fremragende lovforslag, der vil være godt for forbrugerne i Europa, og det er et fremskridt for næsten alle europæiske lande inklusive Danmark. Det er et af de gode eksempler på, at EU faktisk kan udføre også meget konstruktivt arbejde.

Grunden til, at jeg tog ordet til industriministerens indlæg, var egentlig, at industriministeren sagde, at det var et udtryk for særlig dansk pragmatisme, at der ikke var en ophidset debat nu.

Det føler jeg måske ikke er den rigtige måde at beskrive det på. Sandheden omkring det her er jo, at vi har sagt ja til det, for det har vi jo gjort ved, at der skal være en parlamentarisk basis for det, regeringer her i landet foretager sig, og vi har et Markedsudvalg, som behandler forslagene temmelig grundigt.

Jeg ser frem til, at vi også for fremtiden får den type spørgsmål behandlet i Erhvervsudvalget, altså i de relevante fagudvalg generelt set, men det har ikke været tilfældet med dette her. Det er indtil videre stort set kun på miljøområdet, at det er sket, men dér vil tingene jo ændre sig i fremtiden. Det er grunden til, at vi ikke føler trang til at komme med voldsomme indlæg i forbindelse med et spørgsmål, som vi i princippet har sagt ja til. Det ville i virkeligheden være signalforvirrende. Andre lande har ikke den måde at håndtere tingene på og får derfor debatten på et senere tidspunkt.

Det, jeg synes vi kan lære af det, er, at vi må skabe større offentlighed omkring de tidligere behandlinger. Det er trods alt en meget lukket procedure, vi har i regeringen og Markedsudvalget, og det har vi selvfølgelig af fortrolighedshensyn, men det er jo ikke alt, der er fortroligt. Mandatet er fortroligt, men de spørgsmål, der behandles, er jo overhovedet ikke fortrolige. Derfor synes jeg også, vi kan lære af